

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812214566
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812214566.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 p r o t i žalovanej: R. R., nar. XX.X.XXXX, bytom T. X. R.J. XX/XX, XXXXX L. V. B., o zaplatenie 846,71 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie v časti sumy 0,37 eur zastavuje.

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanej sa trovy konania nepriznávajú.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 18.12.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 846,71 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 21.1.2005 Úverovú zmluvu o úveru č. 3501080858 (ďalej len „Úverová zmluva“) a súčasne Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ďalej len „Zmluva o RÚ“ a obe zmluvy spolu len „Zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej v texte len „ÚP“), s ktorými bol žalovaný oboznámený a podpisom Úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. ÚP vymedzujú práva a povinnosti oboch zmluvných strán týkajúce sa poskytnutého úveru, ako aj práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o RÚ v prípade, že dôjde k splneniu podmienok na čerpanie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty v súlade s príslušnými ustanoveniami ÚP. Žalobca má za to, že Zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme v súlade s § 52a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného. Svoju vôľu byť viazaný touto Zmluvou a jej súčasťami potvrdil žalovaný podpisom priamo na prednej strane Zmluvy. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo Zmluvy alebo z ÚP, ktoré sú nesporne neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, a preto nesmú byť materiálne alebo formálne oddeľované a rozlišované od Zmluvy. V súlade s judikatúrou súdov, celistvosť listiny možno posudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V takýchto a podobných prípadoch je totiž potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred striktným a bezúčelným formalizmom. Napríklad Najvyšší súd ČR rozsudkom z 27. 3. 2008, sp. zn. 26Cdo/2317/2006 vyjadril názor, že „súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hod neboli podpísané. Úverová zmluva sa stala platnou v deň, ktorý je na nej uvedený ako deň jej podpísania posledným z účastníkov Úverovej zmluvy. Za podmienok uvedených v Hlave ÚP s názvom Poskytnutie revolvingového úveru, bol žalobca oprávnený poskytnúť žalovanému revolvingový

úver, vydať a zaslať úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a príručkou pre držiteľa. Vo výzve k aktivácii karty bol odporcovi oznámené identifikačné číslo ÚZ č. XXXXXXXXXXX, ktoré je zároveň variabilným symbolom. Súčasťou príručky pre používateľa bol Sadzobník poplatkov a úrokov (ďalej len „Sadzobník“). Revolvingový úver je žalovanému poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany žalobcu peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Úverovú kartu je potrebné pred jej použitím spôsobom uvedeným v ÚP a príručke aktivovať. Dňom aktivácie úverovej karty zriadil žalobca žalovanému úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky prideleného úverového rámca. Maximálna čiastka, ktorú bol žalovaný oprávnený čerpať je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Čerpanie nad rámec úverového rámca je neoprávnené a žalovaný je povinný čiastku čerpanú nad úverový rámec na požiadanie vrátiť žalobcovi. V súlade s ustanoveniami Úverovej zmluvy a ÚP žalovaný využil právo na poskytnutie revolvingového úveru, ktoré mu plynie zo Zmluvy a čerpal revolvingový úver. Ako už bolo vyššie uvedené k platnosti Zmluvy o RÚ dochádza podpisom Úverovej zmluvy, no účinnosť nadobúda až okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty po splnení odkladacej podmienky vo forme telefonickej aktivácie úverovej karty žalovaným. Uzatvorením Zmluvy v časti Zmluvy o RÚ tak žalovanému nevznikli žiadne práva, či povinnosti, keďže k účinnosti Zmluvy o RÚ a následnému poskytnutiu dohodnutého revolvingového úveru dochádza až priamym úkonom zo strany žalovaného, ktorým je práve aktivácia úverovej karty. K aktivácii úverovej karty dochádza vedomým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného aktivovať úverovú kartu, a teda využiť právo na poskytnutie revolvingového úveru, prostredníctvom zavolania na určené telefónne číslo. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splatiť žalobcovi poskytnutý revolvingový úver, a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v Úverovej zmluve a zaplatiť žalobcovi úroky z poskytnutého úveru (v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny) a poplatky za poskytované služby podľa Sadzobníka. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá v Úverovej zmluve na najmenej 39,83 eur (1.200,-Sk) na základe prideleného úverového rámca vo výške 995,82 eur (30.000,-Sk). Podľa Hlavy ÚP s názvom Poskytnutie revolvingového úveru je možné zmeniť celkovú výšku poskytnutého úverového rámca a žalovaný sa dohodol so žalobcom na navýšenie úverového rámca v zmysle priložených listinných dôkazov. V zmysle Zmluvy a ÚP, uzatvorením Zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky a poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka. Žalobca bol v súlade s ÚP oprávnený jednostranne meniť Sadzobník s tým, že zmenu bol povinný žalovanému oznámiť. Súhlas so zmenou Sadzobníka žalovaný vyjadril uskutočnením transakcie v období po účinnosti zmeny. Z vyššie uvedeného vyplýva aj nemožnosť určenia výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) priamo v Úverovej zmluve, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle žalovaného, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Toto tvrdenie a výnimka z povinnosti uvádzania RPMN boli potvrdené aj rozsudkom Krajskému súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011, sp. zn. 6Co 95/2010. Žalovaný hradil dlžnú sumu a dostal sa do omeškania s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva priebeh čerpania úveru aj prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie/zánik úverovej zmluvy bol žalovaný vyzvaný listom zo dňa 29.12.2009 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 846,71 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanému dlh, ktorý predstavuje istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu spolu vo výške 761,17 eur, úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia vo výške 70,03 eur, úrok z vyššie uvedenej zosplatennej istiny (ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) + zmluvná pokuta vo výške 15,51 eur, dlžné poistné vo výške 0,00 eur.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 6.5.2013 spolu s prílohami, písomným podaním žalobcu zo dňa 22.7.2013 a zo dňa 9.12.2013, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka doručeným súdu dňa 21.5.2013, oznámením vedľajšieho účastníka o vystúpení z konania doručeným súdu dňa 12.11.2013, fotokópiami ústrižkov z poštových poukážok predloženými matkou žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Medzi žalobcom a žalovanou ako klientom došlo dňa 21.1.2005 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3501080858, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.599 Sk, ktorý mala žalovaná uhradiť v 8 mesačných splátkach po 494,-Sk. Zároveň žalovaná ako klient a žalobca uzavreli zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty v zmysle a za podmienok ustanovení hlavy á., í., 10 a 11 Úverových zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a to s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1200,-Sk.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolu podpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Listom zo dňa 29.12.2009 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie celého úveru vo výške 846,71 eur z dôvodu, že napriek opakovaným výzvam z jej strany nedošlo k riadnemu a skorému plateniu splátok úveru a upozornil ju, že uvedená čiastka nie je konečná, nakoľko je povinná hrať do dňa vrátenia poskytnutého úveru úrok a v prípade omeškania s úhradou záväzkov z úverovej zmluvy aj úrok z omeškania a dlžná čiastka s každým ďalším dňom jej omeškania narastá.

Z písomného podania žalobcu zo dňa 6.5.2013 vyplýva, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa 21.1.2005 Úverovú zmluvu č. 3501080858 (ďalej len „ÚZ“), a súčasne na rovnakej strane, kde sa nachádzajú aj podpisy oboch zmluvných strán, Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ďalej spolu ako „Zmluva o RÚ“ a spolu s ÚZ ďalej len ako „zmluva“) s úverovým rámcom vo výške 995,817 eur (bod 5. na prednej strane zmluvy) s výškou pravidelnej mesačnej splátky 1.200,- Sk (t.j. 39,83 eur). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje žalovanú sumu titulom Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru (ďalej len ako „zmluva o RÚ“), ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu oboch zmluvných strán na zmluve, t.j. dňom 21.1.2005 a účinnosť v zmysle § 4 Hlavy 8 ÚP riadnou aktiváciou úverovej karty a realizáciou prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty. V zmysle Sadzobníka poplatkov, ktorý bol žalovanej zaslaný spolu s úverovou kartou a s Príručkou pre držiteľa, boli dohodnuté nasledovné podmienky poskytnutia úveru dlžníkovi a jeho vrátenia, a to najmä výška úrokovej sadzby 2,21 % mesačne (táto vyplýva aj z ust. § 5 Hlavy 9 ÚP), poplatok za výpis z úverového účtu vo výške 45 Sk (t.j. 1,49 eur), poplatok za výber z bankomatu 69,- Sk (t.j. 2,29 eur). Žalobca má za to, že Zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovanej. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“), ktoré boli uvedené na rube (strana 1. ÚP) Zmluvy a na samostatnom liste (strana 2. a 3. ÚP). Žalovaná bola so znením ÚP oboznámená a podpisom Zmluvy prejavila súhlas byť nimi viazaná a potvrdila, že sú jej všetky ustanovenia ÚP zrozumiteľné a sú dostatočne určité. Pri revolvingovom úvere nie je priamo a vopred možné určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), ako aj ďalšie údaje závislé od výšky čerpanej sumy, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle žalovanej, a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet RPMN. Toto tvrdenie a výnimka z povinnosti uvádzania RPMN boli potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011, sp. zn. 6Co 95/2010. Nárokovaná suma vo výške 846,34 eur predstavuje Istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru vo výške 755,21 eur (vypočítaná ako rozdiel čerpaného úveru vo výške 1.573,39 eur a čiastky 818,18 eur, ktorú žalovaná uhradila na istinu - uvedená čiastka je daná ako súčet čiastkových súm pripadajúcich na istinu, ktoré boli zahrnuté do jednotlivých splátok a ktoré žalovaná uhradila. Poplatok za výpis z účtu - dlžná suma vo výške 5,96 eur (vypočítaná ako rozdiel vyrubených poplatkov za vedenie účtu vo výške 79,13 eur a uhradenej časti takto vyrubených poplatkov vo výške 73,17 eur, t.j. 5,96 eur (t.j. 4 x vyrubený a žalovanou neuhradený poplatok za výpis vo výške á 1,49 eur v období od 31.8.2009 do 30.11.2009; poplatok za výpis z účtu predstavuje tzv. pravidelný poplatok (žalobca ho vyrubuje vždy jeden krát mesačne vo výške 1,49 eur - výška poplatkov vyplýva zo sadzobníka poplatkov); Nárokovaná suma vo výške 70,03 eur predstavuje úrok z úveru vyčíslený vždy zo základu splátky k príslušnému dátumu vyúčtovania predpisu splátky na úhradu. V zmysle platobnej disciplíny žalovanej, ktorá je zrejماً zo splátkového kalendára, dlžný úrok predstavuje rozdiel medzi vyúčtovaným úrokom z úveru vo výške 993,35 eur a uhradenou časťou úroku z úveru vo výške 923,32 eur (v splátkovom kalendári je vyčíslený úrok uvedený na poslednej strane v stĺpci „úrok“ a v riadku „stav k žalobe“). Nárokovaná suma vo výške 15,14 eur predstavuje Zmluvnú pokutu vo výške 12,76 eur uplatňovanú v zmysle ust. § 2 Hlavy 13 ÚP.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 6.5.2013 uviedol, že pokiaľ ide o úhradu súm žalovanou, o ktorých svedčia fotokópie poštových peňažných poukazov, tieto nijakým spôsobom nespochybňuje. Práve naopak, predmetné úhrady sú všetky uvedené v splátkovom kalendári predloženom súdu so žalobou, len s jedno, alebo viacdenným posunom, keďže v splátkovom kalendári je uvedený ako dátum úhrady deň, keď bola platba pripísaná v prospech účtu žalobcu.

V podaní zo dňa 9.12.2013 žalobca uviedol, že pokiaľ ide o platnosť Úverových podmienok, v tej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/412/2012 zo dňa 9.7.2013, podľa ktorého „obdobne sa odvolací súd nezhodol s prvostupňovým ani v ďalšom závere, ktorým odôvodnil zamietnutú časť rozsudku a to, že dojednanie o zmluvnej pokute je v dôsledku chýbajúceho podpisu úverových zmluvných podmienok zmluvnými stranami, s poukazom na § 544 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, absolútne neplatné... Písomná forma právneho úkonu teda predpokladá existenciu dvoch náležitostí a to písomnosti a podpisu. Žiaden právny predpis ale nestanovuje, kde má byť podpis na listine, ktorá zachycuje písomný prejav vôle, umiestnený. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa ustálenej súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bezvýnimočne iba k osobitným právnym úkonom typicky k závetu, ohľadne iných súkromných listín nevládnú požiadavky tak prísne, lebo je treba dať prednosť vážne mienenému a obsahovo nezávadnému prejavu vôle pred prílišným formalizmom. Súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa tak stávajú i listiny označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu i keď neboli podpísané. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.2.2013.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Klient je navrhovateľom uzavretia úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka a prijatím tohto návrhu a poskytnutím úveru spoločnosťou v prospech klienta sa stáva dlžníkom podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ustanovení úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok a spoločnosť sa stáva veriteľom (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 8 § 1 Úverových podmienok - Poskytnutie revolvingového úveru klient sa so spoločnosťou dohodol na tom, že ak bude klient plniť svoje povinnosti vyplývajúce z Úverových podmienok, úverovej zmluvy a platných právnych predpisov a nemá so spoločnosťou uzavretú úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, Zriadený úverový účet aktivovanú úverovú kartu, je spoločnosť oprávnená klientovi v lehote do dvanástich mesiacov odo dňa uvedeného v úverovej zmluve, ako dátum jej uzatvorenia, poskytnutý revolvingový úver, vydať a zaslať úverovú kartu špecifikovanú v hlavách 10 a 11 týchto úverových podmienok spolu s výzvou jej aktivácii a príručkou pre držiteľa, a to na základe uzatvorenej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru podľa bodu 5 tejto úverovej zmluvy.

Revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevčerpaného zostatku úverového rámca, ak nie je v úverovej zmluve uvedené inak (hlava 8 § 2 Úverových podmienok).

V zmysle hlavy 8 § 3 Úverových podmienok dňom aktivácie úverovej karty zriadi spoločnosť klientovi úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky prideleného úverového rámca.

Podľa hlavy 8 § 4 Úverových podmienok riadnou aktiváciou úverovej karty spôsobom uvedeným v hl. 11 § 5 týchto úverových podmienok a realizáciou prvého čerpania prostredníctvom tejto úverovej karty sa stanú pre klienta a spoločnosť taktiež záväzné ďalšie ustanovenia hl. 8., 9., 10., 11., týchto úverových podmienok a príručky.

V zmysle hlavy 9 § 5 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, kde termín splatnosti a výška mesačnej splátky je určená v ÚZ, na základe prideleného úverového rámca spoločnosťou, pričom prvú splátku klient hradí až v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu, pokiaľ spoločnosť nerozhodne inak. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny. Výška splátky slúžiaca k splateniu úverovej istiny a príslušenstva môže byť odlišná od výšky pravidelnej splátky. V prípade ďalšieho čerpania revolvingového úveru zo strany klienta sa zvyšuje výška príslušenstva obsiahnutá v splátke. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa klientovi automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní revolvingového úveru. Úver je klient povinný splácať do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva. Týmto nezaniká právo klienta na uskutočnenie ďalšieho čerpania. Klientov záväzok k hradeniu úrokov z poskytovaného úveru voči spoločnosti vzniká okamihom kedy sa transakcia prejaví na úverovom účte klienta. Výňatok zo sadzobníka: základná úroková sadzba k 1.6.2004 je 2,21 % mesačne, čo predstavuje ročnú úrokovú sadzbu 26,52 %. Aktuálna základná úroková sadzba za mesiac je uvedená v sadzobníku, ktorý je súčasťou príručky.

Podľa hlavy 9 § 6 Úverových podmienok splátka je uhradená dňom jej pripísania na účet spoločnosti.

Klient, s ktorým bola uzatvorená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, je povinný hradieť spoločnosti poplatky za poskytované služby. Špecifikácia poskytovaných služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom spoločnosti aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. Klient aktiváciou revolvingového úveru potvrdzuje, že v príručke obdržal a oboznámil sa s platným sadzobníkom (hlava 9 § 7 Úverových podmienok).

V zmysle § 10 hlavy 9 Úverových podmienok klient je povinný platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku.

Podľa Hlavy 13 § 2 Úverových podmienok V prípade omeškania s úhradou splátky úveru či jej časti, zmluvnej pokuty Alebo platby podľa Hlavy 5 a Hlavy 9 týchto úverových podmienok dlhšieho ako 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti zmluvné úroky z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý započatý deň omeškania. V prípade omeškania s úhradou splátky či jej časti dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute ako aj samotným zaplatením zmluvnej pokuty, nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu v celom rozsahu a výške spôsobenej škody.

V zmysle Hlavy 13 § 3 Úverových podmienok, klient je povinný na požiadanie zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu v prípade, že klient naplní minimálne jednu zo skutočností uvedených v hlave 7 § 4 písm. b), c) týchto úverových podmienok vo výške 100 % z celkovej výšky poskytnutého úveru v dobe porušenia povinnosti.

Ako vyplýva z hlavy 13 § 12 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, zabezpečenie záväzkov z ÚZ a vzťahy, ktoré vznikli následne na základe uvedených právnych úkonov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára žalobcu súd zistil, že žalovaná uhradila celkovo žalobcovi sumu 1911,95 eur, pričom dňa 29.12.2009 došlo k zosplatneniu úveru.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 21.1.2005, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Ako vyplýva z § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V ods. 2 a 3 citovaného ustanovenia sú upravené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré musí zmluva obsahovať okrem všeobecných náležitostí.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Predmetná úverová zmluva z 21.1.2005 je typovou formulárovou zmluvou vopred pripravenou žalobcom, v ktorej sú naformulované žalobcom stanovené zmluvné podmienky a tieto žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť, ale mala možnosť ich len prijať alebo neprijať. Žalobca sa touto žalobou domáha plnenia zo zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, keď na základe aktivácie úverovej karty zriadil žalovanej úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky prideleného úverového rámca, pričom poukazoval na to, že až priamym úkonom žalovanej, a to aktiváciou úverovej karty došlo k realizovaniu jej práva čerpať revolvingový úver na základe prideleného úverového rámca vo výške 30.000 Sk (995,82 eur). V zmysle úverových podmienok sa žalovaná zaviazala poskytnúť úver vrátiť, platiť úroky a poplatky podľa aktuálneho sadzobníka.

Úverová zmluva podpísaná účastníkmi dňa 21.1.2005 je na štandardnom formulárovom tlačive žalobcu, označená ako úverová zmluva a týka sa výšky úveru 3.599 Sk, ktorý mala žalovaná splatiť v 8 splátkach po 494,- Sk.

Súd je toho názoru, že uzavretím úverovej zmluvy 21.1.2005 nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, pretože podľa úverových zmluvných podmienok žalobcu, Hlava 8. Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, Hlava 9. Čerpanie a splácanie revolvingového úveru, ako aj Hlava 10. Úverová karta, Hlava 11 používanie úverovej karty, k poskytnutiu revolvingového úveru dochádza až potom, keď žalobca vydá a zašle úverovú kartu s výzvou k jej aktivácii a až aktiváciou karty v stanovenej lehote nastanú právne následky zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. K uzavretiu revolvingového úveru dochádza až po odsúhlasení zo strany žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v prípade prijatia návrhu klienta medzi žiadateľov, poskytne klientovi úverový rámec a vydá mu úverovú kartu po posúdení údajov zo žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho

splácania. Z týchto dôvodov súd podpis žalovanej na úverovej zmluve z 21.1.2005 nepovažuje za platný návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Žalobca v prípade akceptácie písomného návrhu žalovanej o poskytnutie úverového rámca mal písomne oznámiť jeho prijatie v zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Z uvedeného vyplýva, že účastníci konania uzatvorili 21.1.2005 jednak zmluvu o úvere individuálne špecifikovanú, pokiaľ ide o poskytnutú výšku úveru, súčasťou ktorej bolo aj uzatvorenie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Táto zmluva tvoriaca súčasť zmluvy o úvere je predtlačená a pripravená pre všetkých spotrebiteľov obdobných zmlúv bez možnosti úpravy textu, t.j., bez možnosti ovplyvniť jej obsah. Žalovaná súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť predtlaču listiny, ktorá sa týkala iného právneho vzťahu a to na poskytnutie revolvingového úveru, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti, pretože jeho poskytnutie bude závisieť od toho, či si bude žalovaná riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere a platných právnych predpisov. Podpisom zmluvy z 21.1.2005 nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu, vyplývajúceho z revolvingového úveru, pričom vzájomné práva aj povinnosti z tejto zmluvy zanikli splnením pôvodného záväzku zo strany žalovanej. Podpisom želané zmluvy (úverovej) sa konajúca osoba - žalovaná súčasne podpísala aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť až v budúcnosti. Z takejto dohody vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa môžu iba v budúcnosti dohodnúť o prípadnom takomto úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom písomný prísľub splní tým, že niekomu požičia peniaze a za zmluvu o úvere považuje súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z., nebola dodržaná predpísaná forma, preto je zmluva o revolvingovom úvere neplatná. Prípadný súhlas žalovanej s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou, a ako taký neobsahuje dohodu strán ani o výške úroku z úveru, ani o výške úroku z omeškania, a už vôbec nie ustanovenia o zmluvnej pokute. Preto plnenie, ktoré má žalovaný vrátiť možno uplatňovať iba z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

Súd ďalej vykonal úkony spojené s vyhodnotením otázky, či nešlo o nekalú obchodnú praktiku a konanie v rozpore s dobrými mravmi, ak dodávateľ viazal úverovú kartu (revolving) na klasický spotrebiteľský úver, či teda zmluva je ďalej možná podľa čl. 6 v spojení s čl. 4 smernice Rady 93/13 a ktorých cieľ napĺňa ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka.

Žalobca zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru v ďalšom vopred vnútil konajúcej osobe - žalovanej aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Žalovaná súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Ak žalovaná chcela získať úver v sume 3.599 Sk, čo bolo primárne jej pohnútkou vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Žalobca za zmluvu o revolvingovom úvere považoval súhlas žalovanej s uzatvorením takejto zmluvy bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný, v súlade s podstatnými náležitosťami uvedenými v § 4 zák. č. 258/2001 Z.z, ako už bolo uvedené vyššie.

Zároveň je potrebné uviesť, že táto časť zmluvy, týkajúca sa ďalšieho úverového vzťahu, týkajúceho sa revolvingového úveru, je v úverovej zmluve napísaná zmenšeným textom písma, ťažko čitateľným a odkazujúcim len na ďalšie časti Všeobecných obchodných podmienok týkajúcich sa práve úverového rámca, či úverovej karty. Toto vyvoláva vážne pochybnosti o vôli spotrebiteľa uzavrieť práve takúto zmluvu a najmä o pochybnosti o tom, či spotrebiteľ bol schopný pochopiť právny význam listín, na ktoré táto časť úverovej zmluvy odkazuje vzhľadom na ich rozsiahlosť i odbornosť právnej terminológie. Takýto postup žalobcu tak možno kvalifikovať ako nekalú obchodnú praktiku s poukazom na ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993, ako aj na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom takéto praktiky nemôžu požívať právnu ochranu. V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo

uplatňuje po použití nekalej obchodnej praxi, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/2/2013 zo dňa 04.07.2013, v ktorom bol takýto postup žalobcu označený za nekalú obchodnú prax.

Použitie menšieho písma na časť zmluvy, týkajúcu sa ďalšieho úverového vzťahu, týkajúceho sa revolvingového úveru a odkazujúcu len na ďalšie časti úverových podmienok týkajúcich sa práve revolvingového úveru, možno označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy.

V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Použitie menšieho písma na časť zmluvy, týkajúcu sa ďalšieho úverového vzťahu, týkajúceho sa revolvingového úveru možno označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a je možné ju kvalifikovať v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13 ako nekalú, pričom takejto podmienke nemožno zo strany súdu za žiadnych okolností poskytnúť ochranu.

Podpísaním úverovej zmluvy, ktorej súčasťou je dojednanie o uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo aj k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, čím je táto zmluva neplatná a žalobca má nárok na vrátenie finančných prostriedkov len z titulu bezdôvodného obohatenia v intenciách ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Samotná neplatnosť vyplýva i z ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Bez písomnej zmluvy neexistovala ani dohoda strán o výške úroku z úveru, výške úroku z omeškania ani ustanovenia o zmluvnej pokute, či poplatkoch.

Zároveň je potrebné uviesť, že aktom, ktorý by žalovanú zaväzoval nie sú ani všeobecné obchodné podmienky, ktoré nie sú podpísané (§ 40 ods. 1, 3 OZ; porov. 2Cdo 245/2010) a navyše bez platnej inkorporačnej doložky.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Odhliadnuc od nedostatku písomnej formy všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. K drobnému písmu porov. nález I. ÚS 342/09 (ČR).

Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla privodiť ani viazanosť všeobecných obchodných podmienok.

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že aj v prípade, že by súd považoval zmluvu o revolvingovom úvere za platne uzavretú, neprijateľná inkorporačná doložka by v danom prípade nemohla privodiť ani viazanosť všeobecných obchodných podmienok.

Následne tak s poukazom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy by žalobca ako veriteľ spotrebiteľa nemohol požadovať úrok alebo poplatky, ktoré neboli uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere riadne podpísanej spotrebiteľom.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, v prípade neplatnej zmluvy je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podaním dostal. Vzájomná reštitučná povinnosť je dôsledkom neplatnej zmluvy a teda bezdôvodným obohatením v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodným obohatením je celé prijaté plnenie z neplatnej zmluvy. Predmetom vrátenia v prejednávanej veci je dlžná suma bez úrokov z úveru, ktorú žalobca špecifikoval vypočítaná ako rozdiel istiny čerpaného úveru vo výške 1.573,39 eur a jednotlivých čiastkových súm zo splátok, ktoré boli uhradené vo výške 1.911,95 eur.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná v predmetnej veci uhradila žalobcovi viac, ako by mu bola povinný z titulu bezdôvodného obohatenia vydať, súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Výška čerpaného úveru, ako aj jednotlivé úhrady žalovanej vyplývajú z predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej ako aj zo špecifikácie žalovanej sumy predloženej žalobcom v podaní zo dňa 6.5.2013.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu v sume 12,76,- eur podľa Hlavy 13 § 2 Úverových podmienok, súd by ho považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanej ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, preto absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

Ako súd vyššie konštatoval, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 846,34 eur s príslušenstvom je nedôvodný a zamietol ho v uvedenom rozsahu.

Podľa ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak

dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním zo dňa 6.5.2013 žalobca zobral späť skôr, než sa začalo pojednávanie žalobu v časti sumy 0,37 eur, preto súd konanie v rozsahu späťvzatia zastavil.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, a to aj v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, nakoľko zastavenie z procesného hľadiska zavinil žalobca, keďže žalobu zobral späť bez uvedenia dôvodu. Žalovanej však ani žiadne trovy konania nevznikli, preto jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.